

forskellige ligegyldige Ting. Men pludseligt henkastede Købmanden et Spørgsmaal angaaende det forestaaende Bryllup, og med sin sædvanlige Aabenhjærtighed omtalte Else da sin og Mandens forskellige Mening om dets Festligholdelse.

Købmand Villing, der hidtil havde siddet med temmelig fraværende Mine og vugget sin Cylinderhat paa sit fede Knæ, fór ved disse Ord op og begyndte at blive veltalende.

Han maatte bekende, — sagde han — at han ikke forstod Anders Jørgens Standpunkt i denne Sag. Det forekom ham, at en saa betydningsfuld Begivenhed absolut burde fejres paa standsmaæssig Maade, ja at det ligefrem var en Ærespligt for Anders Jørgens Hus at gøre Dagen til en Jubelfest for alle Folkesagens Venner. Han vidste, tilføjede han, at man i hele Egnen havde en stærk Trang til ved denne Lejlighed at lægge sine venlige Følelser for Brudeparret for Dagen, og han var overbevist om, at Befolkningens Deltagelse vilde give Højtideligheden Karakteren af en sand Folkefest.

Mens han talte, krøb Anders Jørgen sammen som en Snegl paa sin Stol og skottede ængsteligt hen til sin Kone; og da Villing mærkede, at hans Ord gjorde Indtryk, blev han ved at tale. Det viste